

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Iudicium temerarium quantoperè vitandum: vtî quisque erga proximum
sese gerere, verecundiam sectari, pacem item veram quænam adducant.
Can. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

mines, siue ab hominibus sequestrata, semper intrus maneat tecum sola, & ab omnibus creaturis, etiam à te ipsa, id est, ab amore, cura, sollicitudineque priuata alienata. In mundo te solam puta relictam, nec superesse, de quo habeas cogitare. De nulla creatura cogita aut tracta, nisi tecum. Aliena ne discutias, nec animum tuum rebus implicis alienis. Si bonum vides, maneat bonum & ædificet te: si malum, non iudices. Hominum loquutiones, actus & mores (quorum sanctitas te non edificat) non inuestiges, non obserues, non discutias, non iudices, imò neque audire neque cognoscere cupias: sed potius studeas nescire. Quæ si audieris (potissimum à charitatem in te lædi, aut bonam eorum famam in tua æstimatione minui formides) mox à corde & memoria repellas.

Iudicium temerarium quantum opere vitandum, vti quisque erga proximum sese gerere, verecundiam sectari: pacem item veram quamnam adducant.

CANON IV.

DE nemine male sentias, & si malum videres, cogitare tamen debes, mali autem occulta mea dispensatione ad maiorem sibi conquirendam humilitatem & profectum, permissum cadere. Et non debes illum iudicare neque spernere, sed gemitus potius propter tuam ingratitude, quia sola gratia te conseruat quasi violenta, sine qua profundius quam quisquam alius in mundo, caderes. Dic Si iste quantum ego recipisset gratiam, in maiori seruire Deo seruens, & magis esset Deo gratus, quam ego. Cogita etiam, quod à me respectus, & mox pauitens emédabit, aut iam correctus est, & his qui illum spernunt sanctior factus. Quæ propter temeritati tuæ ascribere, seuere arguens te ipsam, quæ minus bene de proximo senseris. Sub specie zeli sæpenumero rãcor, odium, amaritudo & inuidia te paliant: unde proximorum tunc non solum defectus & negligentia grauitè accusantur, sed virtutes etiam vitia iudicantur, oculo, liuore, turbato. Summo opere igitur caue, cum iratus fueris proximum corripere, accusare, aut de eius negligentia loqui siue audire. Caue præterea tunc ipsum verbo, aut signo pungere, confutare, contristare, aut ad humiliationem verecundiamque illi ingerendam aliquid expostulare, seu quod reprehensibilem notabilem ve illum deprehenderis, monstrare. Et hoc maximè, quam diu in corde tuo displicentia, amaritudo, aut turbatus inquietusque zelus aduersus illum perseverat, & quamdiu illum negligentia apud alios cupis notari: quia illic non est charitatis zelus, neque intentionis sinceritas. Quæ si forent, non tristis & condolens fratris aut sororis culpam, apud alios excusares ac tegetes. Quod etiam si tantum haberet delictum, clam non sine cordis dolore corripes, & ad me orationem amantiſſimo compatientiſſimoque corde pro eo funderes. O filia cogita potius quid tibi desit, & quid sponsam meam deceat, & circa aliena peccata esto muta, muta ac cæca. Dic mihi filia, quomodo stare puella pudica ante regem, cuius de cognosceret oculos in se continue dirigi? Hoc modo cogita tu me, ubique præsentis & te stare semper in oculis meis. Animaduerte, quam magis in te semper debeat esse verecundia, quanta vitæ innocentia, quanta denique ad me reuerentia, qui omnes actus, cogitationes, affectus, verba, motus, intentiones, arcanaque cordis tui semper intueor ac penetror. Nihil igitur audeas in oculis meis, quod in oculis magnæ opinionis aut sanctitatis viri non audeas. Semper enim præsentiam omnipotentis sumi

Defectus a
horum non
obseruandos.

Zelus inordinatus qui
mala pariat.
Erga proximum qui te
geras peccatorem.

Surdus, cæcus & mutus, ut quis sit.

Verecundia quanta ubi que necessitata.

firmæ maiestatis meæ debes in oculis tuis habere, reuereri & sentire, quæ ad amorē & reuerentiam erga me te excitet, vnde sollicita in conspectu meo sis, quomodo in omnibus mihi placeas. Pacem tuam, quam vbique desideras, non in ore hominum, hoc est, quando nemo tibi contra dicit, sed in bona conscientia & in me ponere de-

Pax vera, v-
binam con-
suetudina.

ificare. Sine homines homines esse stude vt me diligens, à me digna sis amari. Ad proximum iuste viue, & illum in me dilige.

Vitia singula quatenus profliganda: temptationum tumultus omnes, quoniam remedio absque negotio prosternantur: scopus quisnam in temptationibus præfigendus.

Familiari-
tas quænam
fugienda.

CANON V.

Esto fortis ac prudens ad vincendosq; animæ tuæ defectus, quantum vis paruos. Nihil enim (si me amas perfecte) exiguum tibi videri debet, quicquid me offenderit. Recordare primæ charitatis tuæ, qua factum est olim, vt parentes, fratres, sorores, amicos, diuitias, honores, & quicquid mirari solet mundus, deinde etiam te, id est, floridam iuuentutem mei amore contempseris & reliqueris. Quo- modo ergo nunc leuissimâ tentatione & concupiscentia vili superaris? Nosti enim ipsa ad expugnanda vitia, ad animæ tuæ pericula cauenda, ad occasiones irritamē- tūq; delictorum fugienda, ad abnegationem proprii sensus & propriæ voluntatis, ad emendandos denique animæ tuæ defectus, quam sis infirma, quam negligēs ple- runque & dura.

In noua igitur propositum firmum, statuens in te omnia velle vitia persequi, quicquid voluntati meæ contrarium est, pro nulla re mundi admittere, etiam eorū quæ mihi placent, negligere, summo studio & conatu, quæ pro statu tuo abs te exi- guntur, & quorum es debitor, non intermittere vel differre, sed quam primū oportet, strenue, vigilanter, fideliter atq; deuote perficere. Quandoquæ igitur ira, concupiscentiæ, luxuriæ, superbiæ & huiusmodi vitiorum motus in te depre- henderis, caue ne in verba, signa vt externa erumpas: sed id age vt renitēdo, colubēdo, vim illis inferas & extinguas. Præsentissimum contra omnia vitia remedium est, humilitate profunda, se ante meos pedes in suæ nihilitatis cognitionem projice- re, tota se fiducia ad me conuertere, indefinenter ad me orando clamare, & q; nullū aliū super se sibi auxiliū aut remedium, quā à me, vere cognoscere. Sic omni hora te conforta & propositum tuum renoua, semper q; videaris tibi iam primū incipere & hætenus quasi nihil te fecisse. Quanto sensualitatem aut naturam tuam tarduerit laborū, pugnæ, certaminisq; ac reliquorum quæ in virtutum exercitiis contraria ac molesta sibi occurrunt, quanto etiā ad hæc acedia remurmurauerit, tanto veheme- tius tu ad illas passionem vincendas, mortificandasq; insiste. Noli fatigari, noli ces- sare, ne gratiæ meæ quocūq; in fluxu in te cesset. Time ne si te victā dederis, acediaq; las- seris, gratia mea deferat te, easq; in adinventionibus tuis desiderijs tuis in pace trā-

In tentatio-
ne quid præ-
cipua cauē-
dum.

Remedium
contra om-
nes tenta-
tiones præ-
sentissimū
quod.